

Noga pelikana, muszla ślimaka z gatunku *Aporrhais pespelecani* L., 1758

NUMER INWENTARZA:

CMM/D0/669

TYTUŁ:

Noga pelikana, muszla ślimaka z gatunku *Aporrhais pespelecani* L., 1758

AUTOR:

Muzealium przyrodnicze

CZAS POWSTANIA:

1999

RODZAJ:

Przyroda

DŁUGOŚĆ:

42 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie

SŁOWA KLUCZOWE:

Noga pelikana, muszla ślimaka

MIEJSCE POWSTANIA:

Gatunek występuje w dzielnicach: borealnej i śródziemnomorskiej

MIEJSCE POZYSKANIA:

Bydgoszcz

MATERIAŁ:

węglan wapnia, konchiolina

TECHNIKA:

muzealium przyrodnicze

DZIAŁ:

Oceanografii

LOKALIZACJA:

Magazyn

OPIS:

Muszla ślimaka z rodziny Aporrhaidae. Skrętka ma zwoje załamane, z tępo zakończonymi guzkami i delikatnymi spiralnymi rowkami. Szew jest dobrze zaznaczony; powyżej znajduje się spiralne żebro. Żebrom od strony wewnętrznej, wzdłuż czterech palcowatych wyrostków spłaszczonej wargi odpowiadają bruzdy. Muszla jasna, wnętrze białe. Dar Kaliksta Piechockiego. Spełnił ostatnie życzenie żony, Natalii Sentkowskiej.

BIBLIOGRAFIA:

A.P.H. Oliver. Les coquillages marins du monde en couleurs. 1986, S. Peter Dance. Muszle. 1994, A. Feininger. Traumgebilde des Meeres. Muscheln und Schnecken. 1972 S. P. i P. Newell. Meeres Muscheln. 1982 G. A. Samek. Muszle morskie. 1992

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI